

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Orationibus Iaculatoriis Libri IV. Ascetici, Seu ad exercitationem spectantes

Balinghem, Antoine de

Antverpiae, 1618

Cap. I. De tribus orationum iaculatoriarum effectis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51085](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51085)

DE ORATIONIBVS
IACVLATORIIS
LIBER IV.

CAPVT I.

*De tribus orationum iaculatoriarum
effectis.*

TRADVNT Theologi, harum
orationum, vt & caterarum
quæ ab homine charitate præ-
dito fiunt, primarios fructus
esse tres. Vnus est satisfactio,
alter impetratio, deinde meritum: satisfa-
ciendi quidem vi pollet oratio iaculatoria,
quia & actio bona est & exercetur (id enim
ponimus) à persona Deo grata, estque opus
laboriosum: Etenim si sola fiat cogitatio-
ne, eâ se mens in Deum erigit, quod cum
nisi vehementiori mentis applicatione non
perficiatur, magnam in ea necesse sit tum
carneæ molis ac sensuum, tum animi lu-
ctam, certamenque interuenire. Vnde il-

Cc 4 lud

3.12. 12. illud Ecclesiasticis frequens. *Meditatio carnis est afflictio.* Si verò orationi vox adhibetur cum ea peculiarem laborem, corpori que fatigationem accersat, non est ei quidè certè satisfaciendi facultas adimenda; quam sibi ex sacris scripturis etiam vindicat. *Bona est* (inquit e.12. Angelus ad Tobiam) *oratio cum ieiunio & elemosyna magis quàm thesauros auri recondere.* Et quamquam illico subiiciatur: *Quoniam elemosyna à morte liberat, & ipsa est que purgat peccata, & facit inuenire misericordiam, & vitam eternam:* quasi verò mortis liberatio, purgatio que peccatorum vni elemosynæ accubenda videantur. Falsò, cum enim tria hæc generatim æquiparentur, quod de vno, idem de cæteris asserendum.

Alterum propositum erat impetratio, cuius quidem tot Christi extant promissa. vt de ea nisi incredulus dubitare nemo possit. *Petit, Matth. 7. inquit, & accipietis: Et, omnis qui petit accipit, qui Luc. 11. querit inuenit, & pulsanti aperietur.* Item, si quid Ioan. 16. *petieritis patrem in nomine meo dabit vobis.* Quæ quidem de oratione vniuersè dicta, iaculatoriis neganda non sunt; iis itaque tum animi corporisque beneficia, ea que vniuersa (vt verbo complectar) quæ nobis, aut necessaria sunt aut vtilia impetrantur.

Lib. de oration. Quemadmodum enim vt præclarè Chrysostomo est obseruatum, quarum rerum corpori necessarius est vtilis, earum nullam necesse

tura homini impertit, at eum quidē nudum omnino, rerumq; omnium egentissimum in lucē emittit. Verū largitur ei manus, quarū vsu omnia sibi ipse arte industriâq; suâ provideat: quæ propterea scitè à nōnullis organum organorum appellantur, quòd earū adminiculo tum vniuersa confici instrumenta, tum cibus, vestis, tectum, arma etiam, quidquid denique desiderat mortalium vita, facillè queat apparari: sic etiam in ea vita, quæ mente animoque continetur, planè est homo rerum omnium inops, nec quidquam nisi diuinâ ope fultus non modò operari, sed ne effari quidem, aut cogitare potest. Verū datum est ei organum organorum, id est, oratio, cuius præiudicio, dummodo eâ norit vti, vniuersa quantumlibet ardua, atque supra humanas vires, facillè consequatur.

Meritum (is enim erat tertius orationis effectus) ita arctis cum ea vinculis cohæret, vt numquam absit; impetret nec ne quod postulatum est. Oratio itaque meretur semper vberiore cum gratiam, tum gloriam, si modò ab homine iusto, & quemadmodum oportet fusa sit. Cuius rei testimonium extat grauissimum in sacris litteris; *Cum oraueris* (inquit Christus Dominus) *intra in cubiculum* Matth. 6 *tuum, & clauso ostio ora patrem tuum in abscondito, & pater tuus qui videt in abscondito reddet tibi.*

Ex quibus sanè verbis Dominus vult intelligi orationem esse opus bonum, cui libè, decenterque fiat, sua sit merces: vnde rursus efficitur orationem esse meritoriam, quandoquidem merces merito iustè proprièque respondeat.

C A P V T II.

Fusior explicatio tertij effectus, & utrum orationes iaculatoria minus mereantur, quia breviores.

EX iis conditionibus, quibus studiosæ actionis qualiscumque augetur mèritum, aliæ augent etiam eius bonitatem moralem (vt vocant) actionemque ipsam intrinsecus efficiunt meliorem: Aliæ non superioris quidem generis sunt quantitas maior, ad hæc intentio, tum libertas, postea difficultas, denique finis præstantior. Posterioris ferè sunt tum mora, quæ adhibetur actioni, tum sanctimonia efficientis eam; quò enim hæc utraque tam vnius, quàm alterius generis maiora existunt, & ampliora, hoc etiam (si cætera quidem sint paria) quam perficient studiosam actionem, ea sanè maiorem promerbitur tum gratiam, tum gloriam.

Quæ quidem doctrina haud parum (atque illud maximè de diuturniore mora) videtur derogare de iaculatoriarum quæ plurimum